

[Jesper Simonsen.]

kan tilsiige Villighed fra mit Partis Side til — at optage Overvejelser om en saadan Ordning. Jeg tror, der kan vindes meget derved, og jeg tror, man derved kan afbøde Ulemper og Ulykker, som nu overgaar Børn og unge Mennesker, fordi de gribes af Retsmaskineriet og behandles i Hovedsagen efter den samme Metode som voksne Forbrydere og af de samme Personer, som har med den egentlige kriminelle Retspleje at gøre.

Pürschel: Jeg vil gerne overfor hele den Betragtning, som saa stærkt foretrækker Afhøring ved Værgeraadmedlemmer for Afhøring ved Rettens Medlemmer eller Politiet, stille den Betragtning, at man jo ikke derved, at man vælges til Medlem af et Værgeraad, eo ipso bliver udstyret med særlige Evner til at afhøre Børn, og allerede ud fra den Betragtning kan jeg ikke være en Tilhænger af den Ordning, som det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit har været en saa ivrig Forkæmper for her i Dag.

Jeg vil gerne takke Ministeren for de Tilsagn, han har givet om at ville overveje forskellige af de Tanker, jeg har fremsat. Dernæst vil jeg gøre den Bemærkning til det, Ministeren sagde, at det Referat, som blev givet af Retspræsident Schlüters Udtalelse, efter min Mening let kunde give et noget urigtigt Indtryk af, hvad Udtalelsen egentlig gik ud paa. Schlüter udtalte sig jo ikke om det foreliggende Forslag, mig bekendt, men han sagde i al Almindelighed, at Tanken om, at Dommerne skulde være anonyme, kunde han ikke tænke sig skulde kunne være Genstand for en alvorlig Overvejelse. Det rammer jo ikke hele det Forslag, som er stillet af Retsplejeudvalget, men kun en Del af det, og det rammer alt-saa netop den Del, fra hvilken jeg personlig har taget Afstand.

I øvrigt skal jeg henstille til den højt-ærede Ministers Overvejelse, om det nu er rigtigt, naar Ministeren lige skal til at betrede Forhandlingens Vej og paa denne Vej sikkert skal have Følge af det staaende Retsplejeudvalg, saa her i Tinget at betegne et Forslag, som dette Udvalg har fremsat som et Mæglingforslag, som et Forslag, der ikke er egnet til, at noget Menneske kan tage det alvorligt. Det henstiller jeg til Overvejelse af Ministeren i en rolig Time.

Jeg vil gerne have Lov til at gøre en Bemærkning med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 85. Det er et Ændringsforslag, der er stillet af hele Udvalget med Undtagelse af mig, og det gaar ud paa at begrænse Adgangen til at afhøre Ægtefæller.

Det er et Forslag, som ser meget tiltalende ud, og som ingen Verdens Ting betyder, idet det nemlig giver Adgang til at afhøre Ægtefæller i alle de Tilfælde, hvor Ægtefællens Vidnesbyrd er af afgørende Betydning, det vil sige alle de Tilfælde, hvor det virkelig er pinligt for Ægtefællen at udtale sig, nemlig hvor Ægtefællen skal fælde sin Ægtefælle. Skønnet lægges i den afhørendes Haand, og derfor vil den raske Mand, som synes, at her er Afhøringen nødvendig, gaa udenom Bestemmelsen, og den vil kunne blive en Hindring for de lidt mere vage.

Ændringsforslag Nr. 149, der drejer sig om Domsmandene, fremtræder lidt anderledes her i Betænkningen, end da vi beskæftigede os med det i Udvalget. Det har faaet en Tilføjelse om en vis Valgfrihed for de sigtede. Denne Valgfrihed har jeg for mit Vedkommende erklæret mig for en Modstander af, og jeg vil derfor afholde mig fra at stemme om dette Ændringsforslag i den foreliggende Skikkelse; det er saa en Ting, der maa gaa ud til nærmere Drøftelse.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch opfordrede Justitsministeren til at overveje Ændringer i Straffeloven. Det forekommer mig nu at være noget tidligt at begynde paa en ny Straffelovsreform, et Par Aar før den, vi lige har vedtaget, er traadt i Kraft. Der maa være Maade med Lystigheden, og der maa være Maade med Reformiveren. Jeg synes, at naar man lige har faaet gennemført en Straffelov, praktisk talt enstemmigt i begge Ting, kunde man, selv om man er nok saa reformivrig og har nok saa megen Reformtrang og er nok saa meget Fremskridtsmand, passende slaa sig til Ro i hvert Fald en 6 Ugers Tid endnu, og saa er vi forhaabentlig hjemsendt.

Dernæst talte det ærede Medlem om Kürten-Processen og gjorde Bemærkninger, som i og for sig kunde være meget rigtige, om Pressens Referater fra Retsscenerne dernede. Jeg anser det ogsaa for uheldigt, at man bringer disse Referater, men det vedrører ikke i nogen fremragende Grad det Ændringsforslag, det ærede Medlem brugte som Udgangspunkt, idet Forbudet mod Billeder jo aldeles ikke tager Sigte paa det, der her er Tale om, men paa noget helt andet. Forbudet mod Billeder tilsigter en Udvidelse af Fredretten for Privatlivet, og det har slet ikke noget at gøre med de Betragtninger, der laa bagved det, som det ærede Medlem i øvrigt med megen Ret sagde.

Naar det ærede Medlem talte om de kapitalistiske Presseorganer her i Køben-